Text těla emailové zprávy z podání 168592/2017

Od: miketa@miketa.cz

Komu: podatelna@ksoud.ova.justice.cz

Kopie:

Předmět: 32 ICm 2330/2017

Krajský soud v Ostravě
K č.j. 32 ICm 2330/2017
KSOS 25 INS 10525/2016
Havlíčkovo náměstí 34
702 00 Ostrava

Vyřizuje: JUDr. Radim Miketa

Sp.zn.: 99 16 20

Žalobce: Ing. Lee Louda, se sídlem Vodičkova 41, 110 00 Praha 1, insolvenční správce

dlužníka OKD, a.s., se sídlem Stonavská 2179, 735 06 Karviná,

Doly, IČ: 26863154

právně zastoupen JUDr. Dušanem Dvořákem DRV Legal, s.r.o.,

advokátem se sídlem

Hlinky 505/118, 603 00 Brno

Žalovaná: RESIDOMO, s.r.o., IČ: 05253268, se sídlem Gregorova 2582/3, 702 00 Ostrava,

Moravská Ostrava, společnost zapsána v obchodním rejstříku vedeném u Krajského

soudu v Ostravě pod sp.zn. C 66812

právně zastoupena JUDr. Radimem Miketou, advokátem AK

Miketa a partneři, se

sídlem Jaklovecká 1249/18, 710 00 Ostrava, Slezská Ostrava

Doplnění vyjádření žalovaného

Žalovaný má za to, že je mezi účastníky nesporným, že napadenými úhradami byly vypořádávány důlní škody dle dohody ze dne 24.1.2013.

I.

Je nepochybným, že odstraňování důlních škod není předmětem podnikání, ale jejich sanace je důsledkem podnikatelské činnosti důlní společnosti (v daném případě dlužníka). S ohledem na specifika takového odstraňování škod zákon č. 44/1988 Sb. (horní zákon) v ustanovení § 36 a násl. upravuje zvláštní režim důlních škod, jejich náhrad a vytváření finančních rezerv k odstraňování těchto škod. Zákon tak ukládá důlním společnostem, aby vytvářely zvláštní finanční prostředky, které pak následně umožňují odstraňování důlních škod. Novela citovaného zákona č. 44/1988 Sb. přijatá zákonem č. 313/2006 Sb., pak v ustanovení § 37a zakotvila povinnost důlní společnosti k vytváření finančních rezerv tak, aby finanční prostředky určené k vypořádání důlních škod byly vytvářeny a ukládány na zvláštní

vázaný účet v bance. V ustanovení § 37a odst. 2 horního zákona, se pak výslovně uvádí, že tyto finanční prostředky nesmějí být předmětem ručení, ani zahrnuty do majetkové podstaty podle zvláštního právního předpisu, ani nemohou být předmětem řízení o provedení výkonu rozhodnutí. Zákonodárce tak prostředky na odstraňování důlních škod zcela jednoznačně vyčlenil z majetkové podstaty důlní společnosti. Je nepochybné, že účelem této novelizace bylo zvláštní vytváření prostředků pro odstraňování důlních škod tak, aby případná insolvence, či exekuce nemohla odstraňování důlních škod znemožnit. V tomto směru lze odkázat na důvodovou zprávu k zákonu č. 313/2006 Sb.: "problematika tvorby a čerpání finančních rezerv na úhradu důlních škod, na sanace a rekultivace je v současnosti řešena v zákonu č. 44/1988 Sb. o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon) ve znění pozdějších předpisů. Platná úprava však neobsahuje povinnost ukládat tyto zajišťující finanční prostředky na zvláštní vázaný účet tak, aby v případě insolvence a konkurzu těžební společnosti nezůstaly veškeré závazky na zahlazení následků hornické činnosti na státu". Konkrétní novelizační úprava v ustanovení § 37a odst. 2 horního zákona, pak byla uvedena takto: ".....poskytuje vyšší záruky ve srovnání se současnou praxí, že si důlní společnosti vytvoří v průběhu dobývání nerostných surovin dostatečné finanční rezervy k zajištění vypořádání důlních škod tím, že příslušným státním orgánům, tj. obvodním báňským úřadům, umožní účinně kontrolovat, zda těžební organizace má zřízen a řádně veden zvláštní účet v bance, na který ukládá peněžní prostředky k zajištění vypořádání důlních škod". Obdobně důvodová zpráva uvádí k novele zákona č. 438/2003 Sb. k § 10a zákona o rezervách následující: "důvodem navrhované změny je, aby tyto zdroje, které již byly odebrány veřejným rozpočtům ve formě krácení daňového výnosu, byly k dispozici v okamžiku jejich skutečné potřeby, a to bez ohledu na finanční situaci poplatníka, a nemohly se stát ani součástí konkurzní podstaty úpadce. Odstraňování ekologických škod tak bude v menší míře závislé na okamžité ekonomické situaci poplatníka a neumožní se použití těchto rezerv na jiné než vymezené účely".

II.

Je tedy nepochybné, že je nutno předmětná ustanovení horního zákona a zákona o rezervách vykládat tak, že prostředky na odstraňování důlních škod stojí mimo samotné podnikání důlní společnosti, ale zejména stojí mimo majetkovou podstatu dlužníka. Vyčleněné prostředky tak nelze použít jinak, než na odstraňování důlních škod a zahrnutí těchto prostředků do majetkové podstaty dlužníka by bylo v přímém rozporu s citovanými principy, ale i výslovným zněním zákona.

Podle ustanovení § 37a odst. 2 vytváření rezerv a schválení čerpání z těchto rezerv schvaluje příslušný obvodní báňský úřad.

Žalovaný tak navrhuje, aby byla vyžádána zpráva obvodního báňského úřadu, zda dlužníkovi bylo vytváření rezerv schváleno.

III.

Je třeba uvést, že k charakteru finančních prostředků určených k odstraňování důlních škod se vyjádřil Ústavní soud ve svém plenárním nálezu PL. ÚS 54/05, když se zcela jednoznačně přihlásil k interpretaci v tom směru, že prostředky určené k odstraňování důlních škod jsou vyčleňovány z "podnikání" důlní společnosti a zákonem tak vyčleňuje finanční prostředky určené k sanaci škod důlní společnosti způsobených. Shodně, či obdobně závěry přijal též Nejvyšší správní soud ve svém rozhodnutí 4 As 83/2014, kde výslovně uvádí, že účelem vytváření rezerv určených k sanaci důlních škod je "vytváření dostatečných, nikoliv účetních rezerv, které by byly k dispozici i v případě insolvence.....smyslem ustanovení horního zákona je vytváření chráněných finančních prostředků pro odstraňování externalit spojených s těžbou".

IV.

Žalovaný byl a je samozřejmě v dobré víře, že důlní škody dlužník odstraňoval a poskytoval majetkovou náhradu v souladu se zákonem a nepochybně tak musel činit z prostředků vyčleněných k sanaci důlních škod, tedy z prostředků, které stojí mimo majetkovou podstatu dlužníka. Žalovanému samozřejmě není a nemůže být známo, zda bankovní účet, ze kterého mu dlužník zasílal finanční prostředky, je oním zvláštním vázaným účtem v bance, jak má na mysli ustanovení § 37a odst. 2 horního zákona. Je však nepochybným, že se žalovaný nemůže ocitnout v jiné právní situaci, pokud by mu byly důlní škody nahrazovány z popsaného zvláštního účtu u banky dle ustanovení § 37a odst. 2 důlního zákona a v jiné situaci, pokud by mu tytéž důlní škody hradil dlužník z bankovního účtu odlišného. Tato skutečnost by totiž nemohla nic změnit na smyslu a účelu zákonné úpravy odstraňování důlních škod, která staví takto vyčleněné prostředky mimo majetkovou podstatu dlužníka.

Žalovaný tak uzavírá, že pokud byly důlní škody předmětnými platbami sanovány, muselo se tak stát z prostředků, které dlužník vyčlenil na úhradu důlních škod a takto vyčleněné prostředky stojí mimo majetkovou podstatu dlužníka. V tomto směru není a nemůže být rozhodné, zda prostředky určené k sanaci důlních škod "protekly" předmětným zvláštním vázaným účtem v bance, či zda tyto důlní škody byly hrazeny dlužníkem přímo. Prostředky, které byly uhrazeny žalovanému se tak nemohly stát součástí majetkové podstaty a žalovanému se tak nemohlo dostat vyššího uspokojení na úkor ostatních věřitelů, neboť ostatní věřitelé by z těchto finančních prostředků uspokojování být nemohly (k Platbě I).

K Platbě II je nutno uvést, že § 111 insolvenčního zákona zapovídá dlužníkovi nakládání s majetkovou podstatou, či s majetkem, který do ní může náležet. Jak je však z výše uvedeného patrné, předmětné finanční prostředky do majetkové podstaty nenáležely a nikdy náležet nemohly. Ani v této části tak nemůže být žaloba důvodná.

V.

Z těchto důvodů žalovaná setrvává na svém stanovisku, aby byla žaloba v celém rozsahu zamítnuta.

V Ostravě dne 7.9.2017

RESIDOMO, s.r.o.